

гаритѣ пакъ, както гражданитѣ така и селенигѣ, знаха всичко, което вършаха комитетитѣ, макаръ и да не припадатъ жажаха къмъ тѣхъ; и трѣбва да се признае че тѣ умѣяха да пазятъ тайната, защото почти нито единъ Бълтаринъ, даже отъ противниците на въстанието, а такива бѣхъ деветъ-десети, за нищо не се промълви: това пайдобрѣ доказва хунското происхождение на тѣхните племена. Въ него е уцѣлѣла пай-добрата добродѣтель на тѣхните диви праотци—умѣянietо да държатъ язика задъ ажбите. Не сѫ такива Славянитѣ...

Катжрдженъ поизглѣда наоколо си и рѣче: — Върви си, брате; Турцитѣ, както виждамъ, глѣдатъ криво на тебя. Бързай, у Огешъ Ивана всичко е готово.

Той оставилъ гостеприимството и дойде въ кръгътъ, въ който бѣше младата му жена, а въ това време Каракачанина се скри въ тълпата.

Мютесарифина още не става и не позволява да се прѣкрати веселието. Хоро играятъ слѣдъ хоро, а той все глѣда булката. Тя му се вижда още по-прѣкрасна отъ колкото прѣди. Бузитѣ розови, устата червени, очите та-ка блѣстятъ, както не сѫ блѣстели никога, черните вѣжди се рисуватъ на челото, а отъ коситѣ ѝ човѣкъ потрѣ-перва. Не дарамъ Пророка е запретилъ на женитѣ да показватъ своите коси на когото и да било другому, освѣнъ на виждъти си. Тя още не бѣ павикнала на фустаня, но съ него бѣше така раскошна и проста, щото пашата се ядоса. Такава гурия за казакъ! Но на скърбъта нѣма да помогнемъ — ключътъ заключиха! Пашата се замисля, усмихва се, грочи се и изново се замисля. Наконецъ пашата истѣреи пепелта отъ чибука си, не запо-вѣда да му донесѣтъ другъ и захвата дѣ се приготвлява за тръгване. Пашата стана, младоженитѣ му се по-кланятъ, а чорбаджитѣ и чорбалджийкитѣ ставаха на крака. Ришка колѣниччи. Илекъ припна отъ стаята и залови да държи конътъ, а коня само пржхти и едвамъ се удържа. При коня цѣлъ купъ запти и два пъти повече боси парцалановци: това е почетниятъ конвой. Колкото по-голѣмъ е пашата, толкова повече при него има парцала